

Utveckla istället för att avveckla!

Sedan assistansreformen trädde i kraft i januari 1994 har den utsatts för regeringens sparatacker med regelbundna intervaller. Varje år upprepar man att den förra regeringens (som fick äran att införa "århundradets reform") räknefel ligger till grund för den nuvarande regeringens problem att få pengarna att räcka. Det är nästan lika originellt som "Same procedure as every year" på nyårsafton.

Budgeten för LASS har visserligen höjts till nästan det dubbla under dessa år, men samtidigt har man successivt urholkat reformen. Först fick anhöriga inte längre anställas direkt av brukarna. Sedan togs rätten bort till assistans på skola eller daglig verksamhet och många ramlade därmed helt ur systemet eftersom de kom under gränsen 20 tim/vecka. Sedan fick brukaren inte längre hushålla med pengarna under ett helt år utan enbart under en 6-månaders period. Regelverket har blivit så omfattande att vi brukare snart är tillbaka till det inskränkta liv vi hade under hemtjänsten.

Under tiden har timersättningen kraftigt försämrats så – trots att lönenivån har gått upp – att en del kooperativ står nära konkurs. Därmed ifrågasätts valfriheten för den enskilde – en av grundpelarna i reformen. Socialdepartementet betalar oss, utan skrupler, 164:-/tim (vilket även ska täcka obekväm arbetstid på natten, helger och storhelger), samtidigt som man betalar ett städbolag 207:-/tim för att hålla departementets golv rena under kontorstid.

Assistans är livsviktigt – inte enbart för oss få som har LASS utan för våra kamrater som behöver personlig assistans på skola, daglig verksamhet och arbetsplats. Vi behöver personlig assistans även efter vi fyllt 65 år. Det finns tiotusentals personer med psykiska funktionshinder som behöver personlig assistans för ett jämlikt liv precis lika mycket som vi som har fysiska eller intellektuella funktionshinder. Vi måste alla ha personlig assistans – oavsett om vi behöver det 1 timme eller 24 timmar om dygnet.

Det är en mänsklig rättighet att inte behöva bo på institution, att inte vara beroende av anhöriga, att inte inskränka sitt liv med hemtjänst. Personlig assistans är förutsättningen för ett liv på lika villkor för människor med omfattande funktionshinder och den får kosta.

ADOLF RATZKA